

Blok tematyczny: Odzież , moda, styl.

Temat dnia: Opisywanie ubiorów. Praktyczne stosowanie słownictwa.

Cel lekcji: Wprowadzić temat lekcji poprzez formę powitania. Ćwiczyć sprawność posługiwania się liczebnikami podczas podawania daty. Zapoznać z rolą gorsetu w historii mody na podstawie tekstu Mikołaja Kułakowskiego z Muzeum Ziemi Czarnkowskiej. Kształcić rozumienie ze słuchu. Poszerzyć wiedzę uczniów w dziedzinie historii stroju. Stworzyć sytuację edukacyjną umożliwiającą samodzielne gromadzenie odpowiedniego słownictwa. Pobudzić kreatywność uczniów. Wdrażać do ćwiczeń w dziedzinie praktyki językowej na podstawie doświadczenia szkolnego. Wdrażać do dobrej i skutecznej współpracy w grupie. Wykorzystać elementy gier i zabaw dla efektywnego zapamiętywania materiału i ćwiczeń w mówieniu. Stworzyć możliwość dłuższej wypowiedzi pisemnej na podstawie zgromadzonego materiału.

Pomoce:

Uczeń: przybory szkolne, wycinki z gazet, reklamy prezentujące modę.

Nauczyciel: test wyboru dla każdego ucznia, ramka z wyrazami, rozsypanki wyrazowe, teksty źródłowe dla uczniów.

Zapis w dzienniku: Powitanie wprowadzające w temat. Ćwiczenie z liczebnikami. Rozumienie ze słuchu. Mikołaj Kułakowski: Historia gorsetu. Objasnienia do tekstu. Praca ze słownikiem.

Oglądanie kostiumów z dawnych epok. Ćwiczenia w pisaniu na podstawie zebranego materiału.

Praca w grupach. Zestawianie elementów ciała ludzkiego z elementami ubiorów. Opisywanie postaci z kolorowych gazet. Utrwalanie materiału. Zgadnij kto to? - zabawa powtórkowa. Ćwiczenia w pisaniu i logicznym uzupełnianiu tekstu.

Przebieg:

1. Powitanie wprowadzające w temat:

Dzień dobry wszystkim, których fascynuje moda dawnych wieków.

Dzień dobry wszystkim, którzy lubią oglądać dziewiętnastowieczne malarstwo.

Dzień dobry wszystkim, którzy chcieliby inspirować się modą minionych wieków.

Dzień dobry wszystkim, którzy nie wyobrażają sobie założenia gorsetu.

2. Systematyczne ćwiczenie z liczebnikami. Dzień, miesiąc, rok.

3. Rozumienie ze słuchu. N. mówi: Posłuchajcie uważnie tekstu, który przeczytam dwukrotnie. Jednocześnie wypełnijcie tabelkę prawda/fałsz.

	p	f
Historia gorsetu pokazuje, że ludzie gotowi są do poświęceń, by sprostać modzie.		
Gorsety pojawiły się pierwszy raz w XIV wieku.		
Zadaniem gorsetu było kiedyś usztywnienie całego korpusu.		
W oficjalnych sytuacjach eleganccy mężczyźni do dzisiaj noszą gorsety.		
Rewolucja francuska na jakiś czas i do pewnego stopnia uwolniła kobiety od gorsetu.		
Gorsety wykonywano z bawełny albo plastiku.		
Styl „empire” pojawił się w modzie francuskiej na początku XX wieku.		
Gorset wrócił do łask wraz z powrotem do idei monarchicznej.		
Noszenie gorsetu dobrze służyło zdrowiu kobiety.		
Nowoczesne kobiety pod koniec XIX wieku zaczęły zrzucać gorset, choćby dlatego, by		

4. Praca z tekstem, który teraz uczniowie trzymają przed sobą. Objasnienia N. Korzystanie ze słowników (także internetowych).

Uczniowie podkreślają w tekście słownictwo, które chcieliby wyjaśnić.

Przykład: gorset, talia, ramiona, korpus, szlacheckość, dystynkcja, przykry obowiązek, próżniaczy styl bycia, „styl empire”, jedwab, stal,

Istnieją trzy znaczenia słowa gorset (uczniowie pracują ze słownikami) :

gorset:

- Część bielizny damskiej będąca połączeniem stanika z szerokim pasem opinającym klatkę piersiową i brzuch.
- Dawniej szeroki, obcisły pas noszony w celu nadania figurze wysmukłości. Sznurowany na plecach.
- W kulturze ludowej wcięty kaftanik bez rękawów będący częścią stroju w danym regionie. Najczęściej bardzo bogato zdobiony.

talia:

- Talia (mit. gr.) – muza komedii (pisane od dużej litery).
- **Zwężenie ciała nad biodrami, między górną a dolną częścią tułowia.**
- Komplet kart do gry.

Ramię:

- Staw łączący łopatkę barkiem wraz z otaczającym go mięśniem.
- Część ręki od barku do łokcia: też cała ręka.
- Część ubrania okrywająca miejsce od szyi do stawu barkowego.
- Element przedmiotu lub urządzenia kształtem przypominający wyciągniętą rękę.
- Odnoga, rozgałęzienie czegoś.
- U niektórych głowonogów wyrostek ciała będący narządem ruchu lub narządem chwytym.

Korpus:

- **Ciało człowieka lub zwierzęcia oprócz głowy i kończyn.**
- Zasadnicza część czegoś.
- Główna część budowli.
- W architekturze pałacowej: centralna część budynku.
- Grupa żołnierzy mających ten sam stopień wojskowy.

Szlachta:

- Stan społeczny obdarzony dziedzicznym prawem własności ziemi i przywilejami nadawanymi przez władców.
- Ludzie należący do tego stanu.

Szlacheckość:

Zespół cech i zachowań, po których możemy rozpoznać czyjaś przynależność do szlachty.

Współcześnie pod słowem szlacheckość rozumiemy zespół cech i zachowań, które wskazują na czyjeś dobre wychowanie, znajomość zasad komunikowania się z ludźmi i poczucie własnej wartości, godność.

Dystynkcja:

- Wytworność, elegancja w sposobie bycia.

- Cecha odróżniająca.

Przykry obowiązek:

- Coś, co musi być wykonane, ale nie sprawia nam przyjemności, wolelibyśmy tego nie wykonywać.

Próżniaczy styl życia (beztroski, pasożytniczy)

„Styl empire” (wpisując w internet hasło: dziewiętnastowieczne suknie w stylu empire nauczyciele znajdzie bogaty materiał poglądowy.

5. Wybrany przez N. - najbardziej przydatny jego zdaniem – materiał zostaje zanotowany w zeszytcie.
6. Podsumowanie tej części lekcji. N. sięga do zasobów internetowych, aby pokazać uczniom kostiumy z dawnych epok.
7. Praca w grupach. Uczniowie otrzymują schemat sylwetki męskiej i damskiej i starają się nazwać odpowiednie elementy budowy wraz z odpowiadającymi im częściami zakładanego stroju. Polecenie N.:

Przyjrzyjcie się sylwetkom, które otrzymaliście na planszach. Nazwijcie części ciała i dopiszcie do nich elementy ubioru, które się z nimi wiążą.

Głowa – kapelusz, beret, czapka, chusta, chustka, hełm, kask,

szyja: kołnierz, szal, szalik

ramiona: szal, ale też bluzka, marynarka, sukienka, żakiet

ręce – rękawy

dłonie - rękawiczki

talia – pasek, szarfa, ale też dopasowana sukienka lub spodnie albo płaszcz

biodra – spódnica biodrówka, spodnie biodrówki, majtki, figi, bokserki,

nogi – rajstopy, pończochy, spodnie, kalesony, legginsy,

stopy – buty, czółenka, buty sportowe, tenisówki, adidas, pantofelki, szpilki, buty na obcasie, klapki, japonki, kapcie, sandały.

8. Praca w grupach – cz. II

Uczniowie otrzymują sylwetki ludzi wycięte z reklam i gazet . Ich zadaniem jest opisać postać w kilku zdaniach z zastosowaniem poznanego słownictwa, a także niezbędnych przymiotników.

Przykład

Ta kobieta ma na sobie długi, rozpięty czerwony płaszcz. Spod niego wystaje krótka, czarna sukienka obszyta bordową lamówką. Modelka ma na głowie różowy beret, a na szyi szal w podobnych tonach kolorystycznych. Uwagę zwracają też bordowe szpilki i bordowa torebka na ramieniu.

Mężczyzna ubrany jest w beżowy garnitur. Pod spodem ma jasnobrązową koszulę. Zestaw został uzupełniony ciemnobrązowym krawatem w beżowe prążki. Całości dopełniają wizytowe buty dostosowane kolorystycznie.

Wybrani uczniowie, typowani przez grupę prezentują efekt grupowej pracy.

9. Wykorzystywanie umiejętności opisywania postaci w praktyce.

Część I

10. Uczniowie po kolei wychodzą na środek klasy i są opisywani przez pozostałych uczniów z pomocą N.

11. Przykład:

- Nastia ma na sobie szarą bluzę i granatową spódnice w paski oraz ciemnozielone sportowe buty.
- Nazar ma na sobie spodnie – panterki, brązową bluzę i adidas.
- Jurek ma czarny sweter z emblematem i czarne spodnie. Ubrał też białe tenisówki (itp.)

Część II

N. dzieci klasę na dwie drużyny. Bawią się w zabawę : Zgadnij kto to, celem utrwalenia materiału . Grupa wybiera spośród siebie jednego bohatera. Zadaniem przeciwnej grupy jest odgadnąć kto to taki. Grupa zgadująca musi pytania formułować tak, aby odpowiadający mogli odpowiedzieć tak lub nie. W pytaniach muszą się pojawić elementy ubrania, bo to jest ćwiczenie związane ściśle z tematem lekcji.

Przykład

Czy to jest chłopak w zielonej bluzie?

Czy ma na sobie bordowe spodnie?

Czy to jest Janek?

Czy to jest dziewczyna w niebieskiej sukience?

Czy ma na szyi kolorowy, zwiewny szal?

Czy to jest Marysia?

12. Ćwiczenia w pisaniu i logicznym uzupełnianiu tekstu.

Ćwiczenie polega na tym, że N. podaje jedno zdanie. Zadaniem uczniów jest uzupełnić wypowiedź w zdanie poprzedzające i zdanie następane. Przykład:

N. mówi. Ubrała też zieloną spódnicę w kropki.

Chętny uczeń uzupełnia i wypowiedź ostatecznie wygląda np. tak:

Marta ma na sobie białą bluzkę. Ubrała też zieloną spódnicę w kropki. **Na nogach ma sportowe buty.**

Warto, aby ćwiczenie objęło jak największą ilość uczniów.

Zadanie domowe: Wytnij z gazety postać. Opisz ta osobę, wskazując na elementy jej ubioru.

Aneks dla N.

Opracowano na podstawie tekstu:

Mikołaj Kulakowski

Muzeum Ziemi Czarnkowskiej

Najlepiej zdolność człowieka do poświęceń w imię mody obrazuje historia gorsetów. Pojawiły się one w XVI wieku, kiedy w modzie była sylwetka o wąskiej talii i rozbudowanych ramionach. Podstawowym zadaniem gorsetu było niegdyś usztywnienie korpusu (miało podkreślać szlacheckość i dystynkcję), uwydatnienie biustu, podkreślenie i wysmuklenie linii talii. Początkowo nosili je zarówno mężczyźni jak i kobiety, lecz szybko gorset zaczął być kojarzony raczej z ubiorem damskim. Mężczyźni dość szybko zwolnili się z przykrego obowiązku noszenia gorsetu. Kobiety uwolnić się nie mogły... Być może nie chciały... Ten element stroju dworskiego na stałe zagościł w modzie europejskiej aż do czasów rewolucji francuskiej (1789-1799). Gorsety z okresu od XVI do XVIII wykonywano z drogich materiałów, takich jak jedwab, a do usztywnienia wykorzystywano drewno a nawet stal. Rewolucja francuska, z jej pogardą do próżniaczego stylu bycia francuskich elit, na krótko zmieniła modę europejską, doprowadzając do powstania tzw. stylu empire, charakteryzującego się w modzie damskiej wysoko odcinaną talią i luźnymi, lejącymi się sukniami. Na krótki czas gorsety stały się niemodne. Ta sytuacja nie trwała jednak długo. Wraz z upadkiem Napoleona i powrotem do idei monarchicznej w Europie, zmieniła się także moda. Pożądana stała się teraz niska, bardzo wąska talia, podkreślona szeroko rozkloszowaną spódnicą, wspartą na krynolinie. Wrócił gorset, sztywno modelujący sylwetkę. Noszenie od wczesnego dzieciństwa gorsetu nie było jednak zdrowe - już od połowy XIX wieku lekarze głośno mówili, że prowadzi ono do zniekształceń żeber i organów wewnętrznych, ograniczenia sprawności płuc. Druga połowa XIX wieku była także okresem walki o emancypację kobiet. Wiele postępowych dam pragnęło tak jak mężczyźni korzystać z nowej, popularnej rozrywki - jazdy rowerem. Gorset na pewno w tym przeszkadzał. Niektóre damy odrzucały go na znak protestu. A jednak gorsety przetrwały do początków XX wieku, faktycznie siejąc spustoszenie w zdrowiu kobiet, zwłaszcza gdy idzie o kręgosłup i płuca.